

ADVIESRAAD SOCIAAL DOMEIN

Gevraagd advies

Datum: 15 december 2022

Onderwerp: Fase 2 bovenregionaal logeershuis

Portefeuillehouder: Gerrit Boonzaaijer

Advies uitgebracht door: de Adviesraad Sociaal Domein/kerngroep WMO
(contactpersoon Sytzke Funcke)

Advies

De ASD ondersteunt van harte het voorstel om budget te reserveren voor een subsidieregeling t.b.v. de opstart van een logeershuis/respijtzorg waardoor mantelzorgers tijdelijk ontlast kunnen worden.

Ten aanzien van het voorstel plaatsen wij een enkele kanttekening (gevolgd door een toelichting), leidend tot onderstaande adviezen:

Advies 1 Verduidelijk wat er van de zorgaanbieder wordt verwacht na afloop van de subsidieperiode van drie jaar.

Advies 2 Zorg voor nabijheid en goede bereikbaarheid van de locatie van het logeershuis/respijtzorg voor alle betrokken gemeenten.

Advies 3 Benoem de wens om in gesprek te blijven met het Zilveren Kruis, andere verzekeraars en andere financiers teneinde een duurzame, schaalbare inzet van logeerplekken in de regio te kunnen realiseren.

Advies 4 Zorg voor praktische uitvoerbaarheid van de toewijzing van bedden en beleg de uitvoering bij een daarvoor geschikte instantie. Hierbij zou onderscheid gemaakt kunnen worden tussen 'indicatiestelling' (sociaal team) en coördinatie (bovenregionaal).

Advies 5 Voeg ter toelichting op het subsidiebedrag een cijfermatige onderbouwing toe van het aantal logeerplekken (10) en de bijbehorende subsidie (€ 13.444 per jaar) op basis van het hoofdstuk 'Behoeftes', zoals genoemd in de Handreiking logeerszorg.

Advies 6 Behoud de mogelijkheid van kortdurend verblijf t.b.v. (zeer) kortdurende verlichting van mantelzorgers.

Toelichting op de gegeven adviezen

Bij advies 1: Onduidelijk is wat er van de zorgaanbieder wordt verwacht na afloop van de subsidieperiode van drie jaar. Ervan uitgaand dat er voldoende belangstelling voor zal bestaan zou de beschikbaarheid van de bedden in het logeerhuis ook na de subsidieverlening gewaarborgd moeten zijn.

Bij advies 2: Wij begrijpen de keuze voor een bovenregionale aanpak. Dit heeft echter als nadeel dat het logeerhuis/respijtzorg voor alle participerende gemeenten op niet te grote afstand gerealiseerd moet worden en goed bereikbaar moet zijn om geen (extra) drempel op te werpen voor de mantelzorgers/cliënten en hun bezoekers.

Bij advies 3: Logeerplekken zijn passende oplossingen voor een groeiende groep (zwaar)belaste mantelzorgers, blijkt ook uit onderzoek van onder meer Movisie. En er blijkt vraag naar te zijn. De baten van het realiseren van deze plekken zijn er ook voor o.a. zorgverzekeraars. Het lijkt zinvol om met hen in gesprek te blijven om te zoeken naar structurele, schaalbare oplossingen in de regio('s). Ook andere mogelijkheden van financiering zouden nuttig zijn om te onderzoeken.

Bij advies 4: Door de betrokkenheid van meerdere gemeenten bij het logeerhuis/respijtzorg vragen wij ons af of de beschreven procedure voor toewijzing van bedden in alle gevallen een praktisch werkbaar keuze is. Om afstemmingsproblemen te voorkomen lijkt een bovenregionaal coördinator/coördinatiecentrum eerder in staat tot een afgewogen verdeling te komen indien de vraag naar bedden groter zou zijn dan het aanbod, bij voorkeur op basis van hiertoe vooraf opgestelde en voor iedereen kenbare criteria.

Overigens hoeft bij planbare respijtzorg niet per se coördinatie/matching plaats te vinden, maar kan dat wel om de wijkteams desgewenst te ontzorgen. Echter, bij een acute/niet geplande aanvraag op momenten dat het sociaal team niet bereikbaar is (mantelzorger breekt heen en er moet nog voor diezelfde zaterdagavond een oplossing voor de cliënt van de mantelzorger gevonden worden) zou een coördinatiecentrum de matching rechtstreeks moeten doen.

In het verlengde hiervan wordt aandacht gevraagd voor eventuele belangstelling voor de bedden vanuit de Wlz of Zvw gefinancierde zorg. De beschikbaarheid van bedden voor het logeerhuis/respijtzorg zou hieraan in beginsel niet ondergeschikt moeten raken.

Bij advies 5: In de Handreiking logeertzorg wordt ingegaan op de (stijgende) behoefte aan logeerplekken. Er wordt tevens op basis van onderzoek een (redelijke) onderbouwing gegeven van het te verwachte aantal mensen dat hier gebruik van wil maken. Deze rekenmethode kan bijdragen aan het vaststellen van het juiste aantal logeerbedden en de mate van gebruik (en daarmee de jaarlijkse vergoeding).

Bij advies 6: Wij kunnen ons voorstellen dat een mantelzorger soms behoefte heeft aan zeer kortdurende opvang van de zorgbehoevende, bijv. om een nachtje ongestoord te kunnen doorslapen. Wij bepleiten dan ook het behoud van een

dergelijke, minder luxe, mogelijkheid van kortdurende opvang voor respijtzorg, naast kortdurende opvang in het logeerhuis.

